
Łagów Lubuski, st. 4, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 53-12/4

Informator Archeologiczny : badania 34, 84-85

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

struktur, bez materiału zabytkowego – część z nich to ślady dołków posłupowych (oznaczane literami w ramach poszczególnych odcinków), inne – to utwory naturalne. Obiekty osadowe, które można wiązać z kulturą trzciniecką lub z fazą przejściową między kulturą trzciniecką a grupą tarnobrzeską kultury łużyckiej, były w tym sezonie nieliczne. Są to: głęboka jama trapezowata nr 147 (eksplorowana w części północno-zachodniej), płytka jama nieckowata nr 241 i nieregularna jama nr 248. Z osadą była też przypuszczalnie związana większość dołków posłupowych, grupujących się zwłaszcza w strefie południowej, w pobliżu jamy nr 147. Wyeksplorowano i zadokumentowano pozostałości zapewne 77 grobów popielnicowych o różnym stanie zachowania (nr 5, 163-180, 181A-181B, 182-183, 185-191, 193-204, 206, 208, 210-227, 229-233, 235-238, 240, 243-244, 244A, 246, 250, może także 205 i 209), prawdopodobnie 7 grobów jamowych bezpopielnicowych (nr 184 i 249, być może 170A, 192, 228, 239 i 245) oraz grób szkieletowy (nr 207). Większość grobów, których skórne partie występowały na głębokości 25-30 cm, była naruszona przez orkę. W 8 grobach znaleziono niewielkie ozdoby brązowe (szpile, bransolety, kółeczka, inne części stroju) lub ich ułamki. Na uwagę zasługuje brązowy ściągacz do rzemieni o analogiach scytyjskich odkryty w grobie nr 219. W grobie nr 170A wystąpił skręt ze złotego drutu, w grobach nr 173 i 216 – paciorki z niebieskiego szkła. Zadokumentowano 2 naczynia bez kości (nr 234 i 247).

W rezultacie badań w 2000 r. zostały potwierdzone obserwacje uzyskane w poprzednich sezonach. Nowe aspekty to obecność obrządku szkieletowego, zdobiona ceramika, wyroby ze szkła i złota oraz import scytyjski. Potwierdzono istnienie podłużnych zgrupowań grobów. Nie udało się określić zasięgu cmentarzyska – wspomniane sondáže, wykonane w znacznej odległości na południowy zachód i zachód, nie wykazały obecności grobów. Ze względu na postępujące niszczenie cmentarzyska przez orkę konieczna jest kontynuacja badań.

Materiał i dokumentacja z badań znajdują się w depozycie w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. 22, s. 279-290 oraz „Roczniku Przemyskim”, t. 37.

Badania będą kontynuowane.

Lubsko, st. 7, gm. *loco*,
woj. lubuskie, AZP 65-09/19

patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Ludwinowo, st. 7,
gm. Włocławek, woj. kujawsko-
pomorskie, AZP- 49-47/58

patrz: neolit

ŁAGÓW LUBUSKI, st. 4,
gm. *loco*, woj. lubuskie,
AZP 53-12/4

- osada kultury łużyckiej (IV-V faza epoki brązu)
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 10 do 14 lipca pod kierunkiem mgr. Sławomira Kałagate (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska). Finansowane przez Urząd Gminy w Łagowie. Przebadano powierzchnię 31,50 m².

Stanowisko nr 4 jest położone na niewielkim, silnie wyodrębnionym cyplu, zlokalizowanym w północnej partii Jeziora Łagowskiego. Badania były związane z budową sieci kanalizacyjnej. Wykop nr II biegł u nasady cypla na działce nr 112/1. Odsłonięto i wyeksplorowano 13 jednostek stratygraficznych (dalej: j.s.). Materiał łużycki pozyskano z j.s. 6, towarzyszył mu nieliczny materiał wczesno-średniowieczny. Sądząc z analizy stratygraficznej, badany teren pierwotnie był zalany wodami Jeziora Łagowskiego. Wskazuje na to obecność kredy jeziornej

(j.s. 13), a także charakter warstwy określonej jako j.s. 6. Jest to typowa warstwa sedymentacyjna płytkich zbiorników wodnych zawierająca dużą ilość szczątków organicznych. Można na tej podstawie wysnuć wniosek, że podczas funkcjonowania osady kultury łużyckiej aż po wczesne średniowiecze (?) podstawa cypla była węższa niż obecnie. Istnieje też możliwość, że cypl był wtedy wyspą. Rozstrzygnięcie tego nie będzie możliwe przed badaniami geomorfologicznymi. Łużycki materiał ceramiczny można datować na IV-V okres epoki brązu, materiał wczesnośredniowieczny – na fazę B wczesnego średniowiecza.

Materiał i dokumentacja z badań znajdują się do czasu pełnego opracowania w Pak Żary.

Badania nie będą kontynuowane.

ŁAGÓW LUBUSKI, st. 11,
gm. loco, woj. lubuskie,
AZP 53-12/11

- osada kultury łużyckiej (IV-V faza epoki brązu)
- osadnictwo z okresu nowożytnego

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 5 do 13 kwietnia pod kierunkiem mgr. Sławomira Kałagate (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska). Finansowane przez Urząd Gminy w Łagowie. Przebadano powierzchnię 140 m².

Stanowisko nr 11 jest położone na niewielkim, słabo wyodrębnionym cyplu zlokalizowanym w południowej partii Jeziora Trześniowskiego. Do chwili podjęcia badań ratowniczych, związanych z budową sieci kanalizacyjnej, nie było znane. W trakcie badań, w wykopie o długości 200 m i szerokości 0,70 m, odsłonięto i wyeksplorowano 30 nawarstwień kulturowych, głównie nowożytnych. Odkryto także pozostałości warstwy kulturowej (określonej jako j.s. 10) i 22 obiekty pochodzące z osady ludności kultury łużyckiej. Ze względu na charakter badań – wąskoprzestrzenne wykopy – żaden z obiektów nie został wyeksplorowany do końca. Obiekty wyraźnie grupowały się w 2 skupiska. Większość z nich to niewielkie owalne jamy o nieckowatych przekrojach i nieustalonej funkcji. Do nielicznych wyjątków należy zaliczyć obiekt nr 5 (pozostałość naziemnego budynku mieszkalnego) i obiekt nr 16 (jama gospodarczo-zasobowa). W trakcie badań pozyskano, zarówno z obiektów, warstwy kulturowej, jak i humusu, 360 fragmentów ceramiki naczyniowej charakterystycznej dla IV-V EB oraz 38 krzemieni. Mimo ograniczonego charakteru badań ich efekty są zadowalające. Są one dobrym punktem wyjścia do przyszłych stacjonarnych badań wykopaliskowych obejmujących większy obszar stanowiska, tym bardziej że stopień zniszczenia warstwy kulturowej i obiektów przez młodsze osadnictwo jest niewielki.

Materiał i dokumentacja z badań znajdują się do czasu pełnego opracowania w PAK Żary.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Archeologii Środkowego Nadodrza”, t. III, s. 31-49.

Badania nie będą kontynuowane.

ŁAG KOLONIA, st. 20,
gm. Czersk, woj. pomorskie,
AZP 22-38/56

- cmentarzysko grupy kaszubskiej kultury łużyckiej – V okres epoki brązu.

Badania prowadziła mgr Beata Górska-Grabarczyk (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań.

Stanowisko jest położone na wyniesieniu sandrowym, otoczonym podmokłymi łąkami, w dorzeczu rzeki Niechwaszczy.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 240 m². Odsłonięto i wyeksplorowano 5 grobów ciałopalnych bardzo zniszczonych wkopami. W 5 grobach odkryto kamienie, które pierwotnie mogły tworzyć bruki. Pozyskany materiał ceramiczny jest bardzo rozdrobniony. Podstawą datowania cmentarzyska, tak jak w poprzednim sezonie, jest ceramika i elementy obrządku pogrzebowego. Wykonano badania antropologiczne spalonych kości.